

A Mazsihisz egykori újságírója is beszáll a vitába:

"Kirakatzsidók és a valóság "
Szilágyi Péter Iván

Szilágyi Iván Péter, a Mazsihisz hivatalos lapjának egykori újságírója, a Kószersrác elnevezésű internetes napló vezetője is hozzászólt a vitához.

Zsidó származása révén gyökeresen más nézőpontot fogalmazott meg, ugyanakkor Perge Ottó témával kapcsolatos véleményével némiképp egybevág a hazai zsidóság kérdésről vallott felfogása. Levelét alább változtatás nélkül közöljük, ismételten felhívva olvasóink figyelmét arra, hogy igyekezzünk mindvégig betartani a lovagiasság szabályait, az állításokkal szálljunk vitába és ne a személyekkel, kerüljük a felesleges, és a vita lényegét megölő sértegetéseket.

Szilágyi Iván Péter levele:
Kirakatzsidók és a valóság

Előljáróban le szeretném szögezni, hogy szerintem nem létezik olyan, hogy „zsidó jellem”. Ahogy nem beszélhetünk egységes és homogén zsidóságról sem. A legoptimistább becslések szerint is maximum 3-4 ezer főt számláló vallásos magyar zsidóság is ezerfelé húz-gondoljunk csak a lubavicsi, a reform és a „hivatalos” neológ (Mazsihisz által képviselt) irányzatra. Le kell továbbá szögezni, hogy a 80-100 ezresre becsült magyar zsidóság (részben vagy egészben zsidó származásúak) többsége nem jár zsinagógába és nem tartja magát zsidónak. Ugyanúgy gondolkoznak és éreznek, mint a többi magyar. Nem származásuk szerint ítélik meg a világot és saját magukat, legalábbis erről tanúskodik a 2001-es népszámlálás, amelyen mindössze 13 ezer ember vallotta magát izraelitának.

A vallásos zsidók többsége az idősebb korosztályokból kerül ki (hasonlóan más vallásokhoz), jelentős részük első- vagy másodgenerációs holokauszt túlélő. A múlt borzalmai meghatározzák jelenhez való viszonyulásukat. Tetteik tehát determináltak, múltjukból és szenvedéseikből fakadnak. A valósághoz és a politikai élet történéseihez (pl. a Magyar Gárda megalapítása és a Jobbik működése) való viszonyulások nem mindig reális - a többségi társadalommal és főként a jobboldallal szemben számos alaptalan, generációs félelem él bennük. Előítéleteik nem elfogadhatóak, de érthetőek: mindent a vészorszak tanulságain keresztül értelmeznek. Jobboldaltól való rettegésükre szándékosan és aljas módon rájátszik az MSZP és a balliberális média, a nyálás és rikácsoló zsidó és nemzsidó értelmiség egyes körei.

Sok zsidó nem azért fél a Gárdától vagy a Jobbiktól, mert rossz magyarok. A félelem őszinte, néha elfogult érzet, és sajnos befolyásolható... Azért félnek, mert vezetőik és az értelmiség (például az állandóan csomagoló Konrád György) rettegésre nevelik őket. Saját félelmeik áldozatai és rabjai.

Félelmek és félelemkeltők

Hat évig dolgoztam a Mazsihisz hivatalos lapjánál, az Új Életnél és szinte az összes fővárosi és a néhány megmaradt vidéki zsidó közösséget bejártam. Mint minden más társadalmi vagy vallási közösségben, a magyar zsidóságban is megtalálhatóak volt besúgók, állampárti emberek és jellemtelen alakok. És igen: szép számmal leledzenek a Kádár-rendszer iránt nosztalgiát és az MSZP iránt szimpátiát érző hívek. Többségük nem érdekből, vagy hazaárulásból baloldali - egyszerűen így látják a világot és otthon is erre nevelték őket. Számukra nehéz, sőt lehetetlen nemzeti érzelmű embernek lenni és lelkesen felvállalni a jobboldalt. Sosem fognak zászlót lengetni és barikádot bontani.

Sokan közülük sajnos képtelenek különbséget tenni a nyilas eszmék és a mai nemzeti radikális ideológia, régi és új jelképek között. Jó példa erre az Árpád-sávós zászló elleni médiahadjárat, amelyet egyes balliberális politikai körök egyszerű kommunikációs eszközként használtak, vetettek be. Cinikus módon rájátszva a holokauszt túlélők félelmeire.

A magyar vallásos zsidóság és főként idősebb része a jobboldalból csak azt látja, amit a balliberális média tudósít és sulykol nekik. Aki a Klub Rádióra kel és az ATV műsoraira fekszik, hamar megtanul félni-főként akkor, ha nagyszüleit és szeretteit érintette a náci népiirtása. Jogosan vetődhet fel a kérdés: „Nekik is van tévékapcsolójuk, miért nem néznek más híradásokat, miért nem olvasnak más nézőpontú újságokat is?” Nem tudom a választ. Talán az elmúlt rendszer fasizmussal való riogatása, a Grósz Károly által emlegetett fehérterror réme és mantrázása ragadt beléjük. Politikai eszközök ők, megtévesztett emberek, akiket a XX. század barna, majd vörös szélsőségei tettek gyanakvóvá, lelkiileg túlérzékennyé. Mert valljuk be, egy ilyen ordenáré és véres időszak, két világháború és egy letagadott szent forradalom után nehéz elfogulatlanul és tiszta fejjel gondolkodni. Mindenkit személyes tapasztalatai, veszteségei és félelmei mozgatnak. Ahelyett, hogy saját magunk urai lennénk, meglévő és lejáratódott

eszmékhez próbálunk igazodni.

Honlapjuk korrekt és hiánypótló vitasorozatának felvezetőjében felteszik a kérdést: miért nem határolódnak el a zsidó vezetők a Tanácsköztársaság bűneitől? Egyszerű a válasz: mert nem ők követték el őket. Nincs kollektív bűnösség és öröklődő felelősség, sem a zsidók, sem a magyarok, sem a németek esetében. Kun Béla vagy Rákosi Mátyás elsősorban nem zsidók, hanem elmebeteg és gátlástalan hóhérok voltak. Ugyanúgy félt tőlük a vallásos zsidóság, mint a nem zsidó többség.

Végül két példa a zsidó-riogatásra, amelyben profi a hazai balliberális média. A Szombat című – egyébként alapjában véve korrekt és mértéktartó - zsidó értelmiségi folyóiratban a múlt hétvégén címlapra kerülhetett egy cikk, amelynek szerzőjét lezsidózták az újságárusnál.

Szombatot akart venni, mire valaki beszólt neki és ebből a hölgy azt a következtetést vonta le, hogy nagy baj, fasiszta eltolódás van.

Nemsokára indulnak a vonatok és itt kell hagyni Magyarországot! Röhej, tragikomédia:

„De ha megindulnának soha el nem indult vonatok jelölt embereket vinni

Biztos utakon, nem a tenger felé,

Valahogy, nem mintha majd akkor lenne lehetőségem bármit is a civilizált emberiség nevében kérni...

Szóval, csak annyit, ha fölférnék rá, kérem tisztelettel, akkor inkább én is mennék, mint maradnék... köztetek.”

No komment. Tanulságos és a Szombathoz méltatlan cikk, származásos esettanulmány a félelemkeltés lélektanáról. Szerintem a magyar zsidóság legnagyobb baja saját ateista újságíróik és gondolkozóik állandó félelemkeltése és múlttal való példálózása. A magyar zsidóságot politikai okokból, szavazatszerzési szándékkal hibernálták, saját múltjának és félelmeinek foglyává téve.

Az egyéni félelmekből és előítéletekből, egy-egy rasszista megnyilvánulásból egyesek országos botrányt és riadalmat kavarnak. Lejárta hazánkat és megfélemlítve a holokausztúlélőket. A Szombat cikke is mutatja, hogy legjobb és legtartósabb méreg a félelem. A régi és a mai kommunisták jól ismerik működését és alkalmazzák napi szinten. A tények: számtalanszor vettem Szombatot, utaztam kipában villamoson. Voltak, akik ferde szemmel néztek rám, de sosem ért inzultus.

Nemrég hunyt el Szilágyi György kiváló humorista, aki magát jobboldali, hazaszerető zsidónak vallotta. Haláláról az ATV nevű politikai revolvercsatorna egy Juszt-interjúval emlékezett meg. Az undortó és kegyeletsértő anyagban Juszt László finoman, de többször is Szilágyi szemére vetette, hogy miért állt át a jobboldalhoz. Mintegy árulásként bemutatva a humorista döntését. Juszt felelevenítette Szilágyi György 90-es években tett egyik megjegyzését, miszerint nem szeretné, ha újra rátörné az ajtót. Hangsúlyozom, a holokausztúlélő humorista ezt húsz évvel ezelőtt mondta. Juszt kitartóan és átlátszóan kérdezgetni kezdte, hogy vajon kikre gondolt, kiktől fél (most)? Majd összemosva a múltat a jelennel áttért a Magyar Gárdára és az az érzésem támadt, hogy mindenképpen valami elhatárolódás-félét próbált Szilágyiból kihúzni. A humorista azonban közölte, hogy ő nem fél és a Magyar Gárdától sem tart. Zsidóként nem érzi veszélyben magát. Juszt látható csalódással vette mindezt tudomásul, nem azt hallotta, amit hallani akar.

Fenti két eset jól szemlélteti a magyar média egyes köreinek szándékait. Egyértelmű, hogy a baloldal és médiacsinálói manipulálják és szándékosan félelemben tartják a zsidóságot. Meghamisítva a tényeket a jobboldal minden markánsabb és keményebb, Izraellel vagy egyes zsidó származású közéleti szereplőkkel való kritikusabb megjegyzését egy új antiszemita

hullám kezdeteként interpretálva. Hazudnak, most is, mint régen... Hazudnak zsidóknak és nem zsidóknak egyaránt. A vallásos zsidóság vezetőinek egy része nem áll be a sorba, jó példa erre Feldmájer Péter Mazsihisz elnök, Streit Sándor a BZSH vezetője, a felvilágosult szellemiségű és nem zsidó diákjait kifejezetten támogató Schőner Alfréd Rabbiképző rektor és főrabbi, és a fiatal rabbik többsége. Számukra a nemzsidó többség partner, Magyarország haza, a „gójozás” pedig undorító és kirekesztő megbélyegzés. Kérdés, hogy ki a bűnös? Kire kell és lehet neheztelni? A megtévesztett és megkínzott, könnyen befolyásolható és érzékeny lelkű idős zsidókra, vagy azokra a politikusokra, akik rájátszanak félelmeikre?

Szilágyi Iván Péter (Kószersrác)

(Kuruc.info)

Kapcsolódó anyagok:

- Tabudöntögető vita a Kuruc.infón – Zsidók és hazafiak, merre és hogyan tovább?
- Kiráypárti olvasónk a zsidóságról folytatott Kuruc-vitához szólt hozzá